

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอนุบาลเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปูพื้นฐานที่ดีให้แก่เด็ก ให้มีโอกาสได้รับการเสริมสร้างพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ บุคลิกภาพ และสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาในระดับต่อไป รวมทั้งเพื่อเป็นการเตรียมตัวที่จะเป็นคนไทยที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต (กรมวิชาการ, 2539) การพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ และมีศักยภาพที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เป็นเรื่อง que ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันดำเนินการอย่างจริงจัง และกระทำตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาเด็กในวัยก่อนเข้าเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ

Bloom (1964) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยว่าเป็นช่วงที่สำคัญของชีวิต เพราะเป็นช่วงที่เด็กจะพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้มากที่สุด และหากได้รับการเสริมสร้างจากการจัดสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องทั่วไปและเฉพาะเรื่องได้ดี นอกจากนี้ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาปฐมวัย ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนรู้ของเด็กในทุก ๆ เรื่องเกิดจากการที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบตัว การที่เด็กจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ได้นั้น นอกจากจะเกี่ยวข้องกับขั้นพัฒนาการตามวัยของเด็กเองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาและสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กมีการกระทำเพื่อให้เกิดประสบการณ์โดยตรงต่อตัวเด็ก

โรงเรียนอนุบาลเป็นสถานที่สำคัญ ที่เด็กจะได้เรียนรู้ทุกอย่าง จากประสบการณ์การทำงาน และการเล่น จากการที่มีเวลาอยู่กับครูและเพื่อน ๆ ในโรงเรียนประมาณวันละ 6-7 ชั่วโมง เด็กจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และจากการที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและวัตถุสิ่งของ ที่อยู่ในสภาพแวดล้อม ดังนั้นเด็กจึงต้องการโรงเรียน ห้องเรียนที่ประกอบด้วยบุคคลและวัตถุ การจัดบรรยากาศในโรงเรียน และห้องเรียนที่สอดคล้องและเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอนุบาล

ห้องเรียนชั้นอนุบาล เป็นที่ให้การศึกษเบื้องต้นที่เด็กจะได้มีโอกาสฝึกทักษะนานาประการ ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การใช้มือให้สัมพันธ์กับตา และความคิด การสร้างระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นในตัวเอง เช่น

การกิน การนอน ประการสำคัญ ฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมภายใต้กฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน (เรื่องชัย ทรัพย์นิรันดร์, 2541) บทบาทของครูในชั้นเรียนประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 2 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียน (ปราณี สาระจิตต์, 2535) การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการจัดการในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนส่งเสริมให้เด็กเกิดความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หากครูมีวิธีการจัดการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

ครูจำเป็นต้องมีความรู้ มีเทคนิคในการลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีทักษะ ในการจำกัดสิ่งที่ส่งผลเสียต่อพฤติกรรม และเพิ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็ก Schickedanz (1983 อ้างถึงใน ھرรษา นิลวิเชียร, 2535) ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กดังนี้

1.1 การเตรียมการในห้องเรียน ครูต้องรับผิดชอบ ต่อการจัดเตรียมการ ให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยเริ่มตั้งแต่การจัดห้องเรียนก่อนเด็กมาถึงโรงเรียน และเตรียมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

1.2 การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจ ถ้ากิจกรรมง่ายหรือยากเกินไป จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขึ้นได้ การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจให้กับเด็กเป็นวิธีการป้องกันความประพฤติที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมได้ผลกว่าวิธีการพูดกับเด็กหลังจากเกิดปัญหาแล้ว หรือการแยกเด็กไว้ต่างหาก

1.3 การจัดเตรียมห้องเรียน (การวางแผนจัดห้องเรียน) เป็นสิ่งที่แสดงว่าครูมีการวางแผนอย่างรอบคอบ ผู้มาเยี่ยมเยียนชั้นเรียนสามารถบอกจุดประสงค์ของครูได้จากการมองรอบ ๆ ห้อง เช่น ครูสามารถมองเด็กได้ทั่วถึงหรือไม่ เด็กสามารถหยิบวัสดุ เครื่องเล่นโดยสะดวกหรือไม่ เด็กสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องได้ง่ายหรือยากเพียงใด เป็นต้น

1.4 การกำหนดกฎระเบียบหรือข้อตกลงของชั้นเรียน ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของครู เหมาะสมกับเด็ก เด็กทุกคนต้องเรียนรู้และปฏิบัติตาม ข้อตกลง บางข้ออาจจำเป็นต้องใช้ตลอดปี บางครั้งอาจใช้ชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วตัดทิ้งไป

1.5 การลดการรอคอย ถ้าหากเด็กเล็ก ๆ ต้องคอยนานเกินไป มีแนวโน้มว่าเด็กจะมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากเด็กต้องการการเคลื่อนไหว และความจำกัดของการควบคุมตนเอง

1.6 การมีแผนการที่รอบคอบ ห้องเรียนอนุบาลมีอุปกรณ์และของเล่นจำนวนมาก เมื่อใช้เสร็จแล้วจะเป็นเวลาของการจัดเก็บเข้าที่ ครูจึงต้องมีแผนการที่รอบคอบในการจัดวางของเหล่านั้น ให้เป็นที่ มองเห็นสะดวก เพื่อให้เด็กไม่สับสนที่จะรับผิดชอบดูแลรักษาห้องให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

1.7 ความสะดวกในการเปลี่ยนกิจกรรม ปัญหาพฤติกรรมอาจเกิดขึ้นได้เสมอในช่วงของการเปลี่ยนเวลาจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่ง เด็กไม่ชอบให้ขัดขวางการเล่นที่ตนกำลังสนใจ เว้นแต่จะมีการวางแผนที่ดี ครูควรเตือนล่วงหน้า และให้เวลาเด็กพอสมควรสำหรับการทำกิจกรรมที่กำลังปฏิบัติอยู่ ก่อนเปลี่ยนกิจกรรมใหม่

2. การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การจัดการในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูจะต้องเตรียมการทั้งป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพราะในบางครั้งอาจเกิดปัญหาขึ้นได้ ดังข้อเสนอนี้ต่อไปนี้

2.1 ครูควรให้ความสนใจต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพียงเล็กน้อยและไม่ร้ายแรง เช่น การเหม่อลอย ไม่สนใจฟังครูเล่านิทาน ซึ่งเป็นผลเสียต่อการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ครูควรแสดงแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เช่น การตั้งใจฟังเด็กพูด เพราะเด็กจะเลียนแบบครูอยู่เสมอ

2.2 ครูควรให้ความสนใจต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพียงเล็กน้อยที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ที่อาจเพิ่มความรุนแรงขึ้นได้ ครูควรแก้ปัญหาด้วยวิธีการนุ่มนวล เช่น การเข้าไปใกล้เด็ก และเรียกชื่อก่อนจะบอกถึงปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ครูอาจใช้วิธีมองสบตา สัมผัสศีรษะ สัมผัสตัวเด็ก หรือให้มาทำงานใกล้ ๆ ครู

2.3 ครูควรหากิจกรรมที่เด็กสนใจมาให้ทำหรืออาจให้ช่วยครูทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ได้ โดยบอกสิ่งที่เด็กควรทำอย่างชัดเจน หากเด็กไม่อยู่นิ่ง หรือไม่ยอมทำกิจกรรมใด ๆ

2.4 ครูควรบอกให้เด็กรู้ถึงผลกระททำของตน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล เช่น เมื่อเด็กทำสีหก จะต้องช่วยทำความสะอาด มิฉะนั้นก็จะไม่ได้ใช้สีอีก

2.5 การพูดคำหยาบของเด็ก มีหลายสาเหตุด้วยกัน บางครั้งครูควรเฉยเสีย และสอนเด็กทางอ้อม โดยครูพูดคำที่เหมาะสมกว่าแทนคำหยาบของเด็ก

2.6 การแสดงอารมณ์รุนแรง เมื่อเด็กควบคุมตัวเองไม่ได้ เช่น หัวใจร้องกึก ตะ อั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้กับเด็กอายุไม่เกิน 8 ปี ครูควรแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว โดยไม่ให้ความสนใจแต่ควรให้การเสริมแรงเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

2.7 การปฏิบัติต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างร้ายแรง แม้ว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยในชั้นเรียน แต่ก็มีผลกระทบต่อครูและเด็กอื่น ๆ เช่น การต่อสู้ การเกเร การทำให้สิ่งของแตกหักเสียหาย ครูควรใจเย็น อดทน ใช้น้ำเสียงและคำพูดที่ช่วยให้เด็กมั่นใจ ความสงบเยือกเย็นของครูจะบอกเด็กถึงสถานการณ์ที่ครูควบคุมได้

2.8 การเผชิญกับสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นต่อไป ครูควรเข้าไปแก้สถานการณ์ให้เร็วที่สุด แต่บางครั้งการให้เวลาเด็กต่ออีกเล็กน้อย เขาอาจแก้ปัญหาของตนเองได้

2.9 ครูควรหลีกเลี่ยงการทำโทษ รวมทั้งการดู สิ่งสอน การแยกไปอยู่ตามลำพัง ไม่ให้ทำกิจกรรมที่ชอบ ส่งเด็กไปหาครูใหญ่ หรือเทคนิควิธีใดก็ตามที่ทำให้เด็กขาดความรู้สึกนับถือตนเอง เช่น การทำให้ละอาย การตำหนิ การทำให้รู้สึกต่ำต้อย สิ่งเหล่านี้ ไม่ช่วยให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมและไม่ควรทำโทษเด็กทางร่างกายไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น การที่ครูตีเด็กเป็นการแสดงแบบอย่างของความรุนแรง ควรเป็นวิธีสุดท้ายที่ครูทำหลังจากใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล ผลที่เกิดตามมาอาจทำลายสัมพันธภาพระหว่างเด็กกับครูตลอดไป และไม่ได้ช่วยลดการประทุพุดมิตลงได้

วิธีการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น จะเห็นว่าครูเป็นผู้มีความสำคัญที่สุด การจัดการชั้นเรียนจึงต้องอาศัยการปฏิบัติของครูเป็นหลัก ถ้าครูสามารถป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กได้อย่างเหมาะสมถูกต้องวิธี ก็จะไม่กระทบกระเทือนกับกิจกรรมการเรียนการสอนและเด็กทั้งชั้น

บทบาทของครูมีความสำคัญที่สุดในการจัดการชั้นเรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ มีเทคนิควิธีการเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียน มีทักษะในการบริหารจัดการต่าง ๆ ที่มีให้ลดน้อยและหมดไปในที่สุด อีกทั้งเพิ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กทุกคน เพื่อช่วยพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของเขา ครูจึงเป็นทั้งผู้สอน ผู้จัดการ ผู้สร้างสรรคกิจกรรมและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่เหมาะสม รวมทั้งการเป็นต้นแบบที่ดีสำหรับเด็กอีกด้วย

การจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น การจัดการในชั้นเรียนเป็นวิธีการหลาย ๆ วิธีที่ครูสามารถเลือกนำไปปฏิบัติในห้องเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์และโอกาส เพื่อช่วยป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ช่วยแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว และช่วยรักษาสภาพที่ดีในชั้นเรียนให้คงอยู่ตลอดไป โดยครูและเด็กเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปในแนวทางที่ดีขึ้น (ปราณี สาระจิตต์, 2537)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาล เพื่อให้ ชั้นเรียนมีบรรยากาศที่ดี มีความอบอุ่น ปลอดภัย ช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และลดปัญหาพฤติกรรม ของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะในเขตกรุงเทพมหานคร มีหน่วยงานที่ รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอนุบาลหลายหน่วยงาน แต่ละหน่วยงานมีนโยบายในการจัดการศึกษา ระดับอนุบาลแตกต่างกันไป ซึ่งทำให้ได้ทราบการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลเพื่อป้องกันปัญหา พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันปัญหา พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นครูประจำชั้นอนุบาลจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนสาธิต โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สป.กทม.) และโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (กทม.) โรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)
2. การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาล ในด้าน
 - 2.1 การป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
 - 2.2 การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการทำวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการจัดการชั้นเรียนในด้านการป้องกันและการแก้ปัญหา พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น

คำจำกัดความ

การจัดการชั้นเรียน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของครูในการดูแลสภาพห้องเรียน ด้านการจัดพื้นที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านสภาพบรรยากาศ การจัดกิจกรรม การควบคุมความประพฤติของนักเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาพฤติกรรมในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อให้สภาพบรรยากาศ และการดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง การกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก อันก่อให้เกิดผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ไม่ตั้งใจฟังครู ก่อวุ่นชั้นเรียน

การป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง วิธีการ หรือกิจกรรม หรือวัสดุ อุปกรณ์ที่ครูนำมาใช้เพื่อเตรียมการและปฏิบัติกับนักเรียนระหว่างอยู่ในชั้นเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา เพื่อรักษาบรรยากาศ และเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง วิธีการ หรือกิจกรรม หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ครูนำมาใช้ในการแก้ไขสถานการณ์ หรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รบกวนบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปได้ตามปกติ

ครูอนุบาล หมายถึง ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 1 , 2 และ 3 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดขอบเขตและรายละเอียดในการศึกษาการจัดการชั้นเรียน และเพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. กำหนดประชากรและเลือกตัวอย่างประชากร
 - 2.1 สุ่มจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ได้จำนวนทั้งหมด 1,180 โรงเรียน จากโรงเรียนสาธิต 7 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ (สป.กทม.) 37 โรง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (กทม.) 413 โรง
โรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.) 723 โรง

2.2 หาขนาดตัวอย่างประชากร โดยใช้ตารางสำเร็จรูป สำหรับหาขนาดตัวอย่างประชากร
ของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด,2538) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างประชากร
ณ ระดับความมีนัยสำคัญ 0.5 มีความคลาดเคลื่อน 5% ได้โรงเรียนจำนวน290 โรงเรียน แต่เพื่อให้
ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรเพิ่ม
เป็น 350 คน จากประชากร 1,180 คน

2.3 สุ่มตัวอย่างโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการจับสลากรายชื่อโรงเรียน
จำนวน 350 โรง

2.4 ให้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้เลือกครูประจำชั้นอนุบาลโรงเรียนละ 1 คนเป็นตัวอย่าง
ประชากร รวมตัวอย่างประชากร 350 คน ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2.5 สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 10 คน จากตัวอย่างประชากร 350 คน เพื่อใช้ในการ
การสังเกตและสัมภาษณ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชุด คือ

3.1 แบบสอบถามครูอนุบาล เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ด้านการป้องกันและการแก้
ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมของครูประจำชั้น

3.3 แบบสัมภาษณ์ครูประจำชั้นหลังจากการสังเกต

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากรครั้งนี้โดย

4.1 ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ตัวอย่างประชากร 350 คน แล้วรีบคืนทางไปรษณีย์

4.2 สังเกตและสัมภาษณ์ครูประจำชั้นอนุบาลด้วยตนเอง จำนวน 10 คน คนละ2 วัน
รวมเวลาในการสังเกต 20 วัน ตั้งแต่กิจกรรมเช้าแถวเคารพธงชาติ จนกระทั่งกิจกรรมสุดท้ายก่อน
กลับบ้าน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเชิงปริมาณมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุป จัดหมวดหมู่ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล ได้ทราบการจัดการชั้นเรียนหลาย ๆ วิธีที่ครูอนุบาลในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ใช้ปฏิบัติกับเด็ก เพื่อนำไปใช้และพัฒนาการจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับครู นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษาฝึกสอน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้ชั้นเรียนอนุบาล มีบรรยากาศที่ดี และลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน